

Головка Наталія Миколаївна
*студентка, Полтавський національний педагогічний
університет імені В.Г. Короленка*

Школяр Сергій Петрович
*к. т. н., доцент, Полтавський національний
педагогічний університет імені В. Г. Короленка*

АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Запорукою конкурентоспроможності закладу, гарантією соціальної безпеки її вихованців та всіх учасників педагогічного процесу: учнів, педагогів, батьків, стейкхолдерів, є управління інноваційними процесами у діяльності сучасного загальноосвітнього навчального закладу є одним із стратегічних напрямів в освіті. Елементи системи управління повинні мати між собою тісний, мобільний інтерактивний зв'язок з метою досягнення очікуваного кінцевого результату суб'єктом управління, спрямованого на якісну зміну об'єкта управління. Сутність освітнього менеджменту, зміст діяльності менеджера освіти, проблеми інноваційних підходів до педагогічного менеджменту висвітлені в роботах [1–8].

Практика педагогічної діяльності свідчить, що колектив на чолі з керівником має визначитися, які це будуть зміни за інноваційним потенціалом: удосконалення, раціоналізація, модернізація, оптимізація; принципово нові, радикального характеру технології навчання, виховання, розвитку молоді, організації педагогічного процесу, управління закладом освіти. Звичайно, що це не можливо без усвідомлення моделі бажаного творчого пошуку, осмислення етапів та термінів досягнення очікуваного результату, раціонального добору засобів її досягнення, заснованої на науково-інформаційному пошуку та математично обґрунтованій експериментальній базі. Таким чином, задля прийняття правильного управлінського рішення щодо інноваційних процесів у діяльності сучасного загальноосвітнього навчального закладу виникає необхідність володіння повною своєчасною достовірною інформацією, проведення анкетування, чисельного та натурного експериментів тощо. Важливим чинником організації інноваційної діяльності є вміння знайти у новаціях як власну мету, що активізує інноваційну діяльність педагога, так й загальну, що згуртовує педагогічний колектив та інших учасників процесу, і тим самим сприяє ефективному процесу та результату. Отже, завдання менеджменту інноваційної діяльності полягає у керівництві та виконанні різноманітних за обсягом видів роботи та конкретних заходів, що залежать від змісту нововведення. Основним алгоритмом розробки завдань є поетапний перехід від вихідного стану до ідеального образу моделі, враховуючи при цьому крім вихідних даних також ресурсне забезпечення, нормативно-правові та інші обмеження, раціональні та ірраціональні фактори впливу, якісний стан елементів освітньої системи. Зауважимо, що останній, знаходячись в ланцюгу якості та являючись залежним від якості управління з

одного боку, з іншого є впливовим на якість процесу та якість освітнього результату.

Зміст управління інноваційною діяльністю освітньої системи та її елементами визначається основною ідеєю інноваційного процесу, метою та очікуваними результатами. Зміст формалізується у програмі прикладного дослідження або проекту, підготовка якої передбачає функціональний розподіл ролей та завдань між елементами, при цьому не останню роль в ньому відіграє й контрольна функція на кожному етапі ведення освітнього процесу. Успішне впровадження інноваційних технологій у сфері управління сучасним загальноосвітнім навчальним закладом передбачає принцип відображення якості, який в сою чергу полягає в переносі (відображенні) якості процесу на якість результату. При цьому слід зазначити, що якість кінцевого результату освітньої послуги успадковує якість процесів і якість організаційно-управлінської системи освіти, її елементів. Таким чином в системі освіти професіоналізація керівників вимагає особливої уваги за нових умов менеджменту освітнім процесом у сучасних навчальних закладах, де вони відіграють важливу роль у впровадженні інновацій, застосовуючи сукупність засобів, методів та форм впливу на особистості та колектив з метою ефективного функціонування освітньої галузі.

Таким чином, впливати на якість кінцевого результату можна методом впливу на формуючі та організовуючі його процеси. Усі процеси є елементами системи, у якій вони функціонують. Якість побудови цієї системи і механізму її функціонування відбивається на якості складових її процесів, якість результату успадковує якість процесів, елементів і системи, їх об'єднуючої.

Список використаних джерел

1. Ельбрехт О. М. Адаптивне управління навчальним процесом. Х. : Вид. група «Основа», 2005. 128 с.
2. Мармаза О. І. Інноваційні підходи до управління навчальним закладом. Х. : Видав. гр. «Освіта», 2004. 204 с.
3. Освітній менеджмент : навч. посіб. / за ред. Л. Даниленко, Л. Карамушки. Київ : Шкільний світ, 2003. 400 с.
4. Школяр С. П. Елементи системного підходу у підготовці майбутніх менеджерів. *Науковий вісник Чернівецького університету. Серія: Педагогіка та психологія*. 2015. С. 230–235.
5. Школяр С. П. Аспекти підготовки фахівців до опрацювання та аналізу базових інформаційних потоків на ринковому середовищі. *Педагогічні науки*. 2015. Вип. 12. С. 356–361.
6. Школяр С. П. Врахування важелів інтелектуальної власності в угоді про асоціацію при підготовці менеджерів до маркетингової діяльності. *Вісник Черкаського університету. Педагогічні науки*. 2015. Вип. 12. С. 220–225.
7. Школяр С. П. Особливості підготовки фахівців специфічних категорій з погляду збалансованості системних показників. *ScienceRise*. 2015. № 5. С. 130–137.
8. Школяр С. П. Систематизація інформації про природну спадщину як елемент підготовки менеджерів у період переоцінки цінностей. *Імідж сучасного педагога*. 2017. № 1 (170). С. 37–41.